

G?te , Inga Litimor

Inga Litimor p handkvern i kongsgarden mol
og kvad dei sm visone av ljos og liv og sol

-aldri nokon kunne kvea som ho Litimor den unge og den vene

D gjekk det bod at Inga m tr for kongjens stol
og kveda alt som lyser av liv og ljos og sol.

Ho kom seg til kongshall i skor fr finnegarn
med hjartebank i bringa det bar for kongjen fram.

"Fribore namn og ra deg kongjen gjeva vil;
no, Inga, kan du syngje som best det hver til."

"Takk, stor er kongjens ra, song fugelen p kvist;
men betre vre elska, veit mannebarnet visst."

"So hyr eit ord, mitt siste: Eg byd deg brudelin.
Det er den unge kongjen som sjlv m verta din."

"Men d m kongjen veta han ikkje skjemmast tarv;
for eg er kongjedotter, og han sit i min arv."

Og der vart vigsle-veitsla, og songen auka p,
og hev'kje nyst dei slutta, s varer det end.